

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1516/24
5.3.2025 . године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Драгане Марчетић, председника већа, Јасмине Вуковљак Јовановић и Марине Бркић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа адвокат Јован Петровић из Београда, Богољуба Чукића 44/2, против тужене ББ са пребивалиштем у ..., коју заступа адвокат Душан Теодосијевић из Београда, Курсулина 4 и тужених ВВ из ... и ГГ из ..., које заступа заједнички пуномоћник адвокат Зоран Смиљковић из Добрице, Партизанска 66, ради утврђења, одлучујући о жалбама тужених изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду П 271/22 од 10.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 05.03.2025. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 271/22 од 10.07.2023. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужених ВВ и ГГ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 271/22 од 10.07.2023. године, ставом првим изреке, увојен је тужбени захтев тужиле АА из ..., па је утврђено право својине АА и то:

-са уделом од 1/108 од 1/2 катастарске парцеле број... КО ... укупне површине 500 м² (од чега је земљиште под зградом или објектом 139 м², земљиште под зградом или објектом 24 м², земљиште под осталим делом објекта 21 м², земљиште уз зграду и други објекат 316 м²), градско грађевинско земљиште, а који удео је у катастру непокретности укњижен као власништво ББ са пребивалиштем у ..., те са уделом од 1/108 од 1/2 породичне стамбене зграде број 1, површине земљишта под објектом 139 м², корисне површине 139 м², објект преузет из земљишне књиге, са адресом у улици ..., ..., на катастарској парцели број ... КО..., као и са уделом од 1/108 од 1/2 породичне стамбене зграде-део број 2, површине земљишта под објектом 24 м²,

корисне површине 24 м², објекат преузет из земљишне књиге са адресом у улици ..., ..., на катастарској парцели ... КО ..., као и са уделом од 1/108 од 1/2 породичне стамбене зграде – део број 2, површине земљишта под објектом 24 м², објекат преузет из земљишне књиге, са адресом у улици ..., ..., на катастарској парцели ...КО ..., све укњижено са уделом од 1/2 у катастру непокретности као власништво тужене ББ (што у односу на целу катастарску парцелу, цео објекат број 1 и цео објекат број 2 представља удео од 1/216), а што је тужена ББ дужна да призна и трпи да тужиља своје право упише јавне књиге,

-са уделом од 1/108 од 1/2 катастарске парцеле број ... КО ... укупне површине 310 м² (од чега земљиште под зградом и објектом 59 м², земљиште под зградом или објектом 25 м², земљиште уз зграду и други објекат 226 м²), градско грађевинско земљиште, а који удео је у катастру непокретности укњижен као власништво ВВ из ..., затим са уделом од 1/108 од 1/2 остале зграде - део број 1, површине земљишта под објектом 59 м², корисне површине 59 м², објекат преузет из земљиште књиге, са адресом у улици ..., ..., на катастарској парцели број ... КО ..., као и са уделом од 1/108 од 1/2 помоћне зграде број 2, површине земљишта под објектом 25 м², корисне површине 25 м², објекат преузет из земљиште књиге са адресом у улици ..., ..., на катастарској парцели број ... КО ..., све укњижено са уделом од 1/2 у катастру непокретности као власништво ВВ из ... (а што је у односу на целу катастарску парцелу, цео објекат број 1 и цео објекат број 2 представља удео од 1/216), а што су тужени ВВ из ..., и ГГ и ..., дужни да признају и трпе да тужиља своје право упише у јавне књиге.

Ставом другим изреке, обавезани су тужени ББ, ВВ и ГГ да тужиљи АА солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 356.100,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила првотужена ББ, и то против дела става првог изреке који се односи на непокретности на катастарској парцели број ... КО ... и решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде, из свих законом прописаних разлога, а тужени ГГ и ВВ су изјавили жалбу у односу на став први изреке у делу који се односи на непокретности на катастарској парцели број ... КО ... и решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде, такође из свих законских разлога.

Тужиља је доставила одговор на жалбу првотужене.

Испитујући првостепену пресуду у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС”, бр. 72/11 са изменама и допунама), Апелациони суд је оценио да жалбе тужених нису основане.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, јер је изрека пресуде разумљива, а дати разлози о битним чињеницама јасни су и потпуни.

Према утврђеном чињеничном стању, правни претходник парничних странака, ДД, преминула је дана 04.03.1951. године у Београду, а њена заоставштина је

расправљена решењем о наслеђивању тадашњег Другог среског суда за град Београд број О 193/51 од 19.09.1952. године, тако што су на целокупној заоставштини оставиле покојне ДД, коју су између осталог чиниле непокретности - половина куће број ..., у улици ... са кућиштем, дворишем, једном зградом и вртом, уписане у зк.ул. ... КО ... на катастарској парцели број ... и 1/2 дела зграде на углу ... и ... улице са кућиштем, једном зградом и вртом уписана у зк.ул. Број ... КО..., катастарска парцела број ..., за наследнике по основу закона оглашена браћа оставиле ЋЋ и ВВ са по 1/12 идеалних делова заоставштине, сестричина ЕЕ са 1/12 заоставштине по праву представљања иза своје мајке покојне ЖЖ, сестре покојне ДД на делу који би она наследила, сестрић ЗЗ и сестричина ИИ са по 1/36 по праву представљања иза своје мајке покојне ЈЈ, сестре покојне ДД на делу који би она наследила, унуци КК, ЛЛ и ЉЉ (правни претходник тужиле, удато презиме је ...), сви са станом у... на по 1/108 идеалних делова заоставштине по праву представљања иза свог оца покојног ММ, сестрића покојне ДД, на делу који би он наследио, унуци НН, ЊЊ, ОО, ПП са по 1/48 идеалних делова заоставштине, по праву представљања иза свог оца, покојног РР, сестрића покојне ДД, на делу који би он наследио, сестрићи СС и ТТ са по 1/60 идеалних делова заоставштине по праву представљања иза своје мајке покојне ЋЋ, сестре покојне ДД на делу који би она наследила, унуци УУ, ФФ, ХХ са по 1/180 по праву представљања иза свог оца покојног ЦЦ, сестрића покојне ДД, на делу који би он наследио, унуци ЧЧ, ЦЦ, ШШ и ААА са по 1/240 по праву представљања иза свог оца покојног ААБ, сестрића покојне ДД по сестри покојној ЋЋ, на делу који би он наследио и унуци ААВ и ААГ на по 1/20 по праву представљања иза свог оца, покојног ААД, сестрића покојне ДД по сестри покојној ЋЋ, на делу који би он наследио. Решење број О 193/51 од 19.09.1952. године је оглашено правноснажним дана 25.11.1968. године.

Заоставштину оставиле, покојне ДД поново је расправио Други општински суд у Београду у поступку који је вођен током 2007. године под бројем О 1531/07 у коме је донето решење дана 09.07.2007. године, те је утврђено да заоставштину покојне ДД чини право својине на 1/2 идеалног дела куће, кућни број ... у улици ... део једне зграде на кп. ..., описано у А листу као ЗК тело II, те право коришћења са 1/2 идеалних делова парцеле ..., земљиште без зграде површине 4 ара, 90,40 м², описаног у А листу као ЗК тело I уписано у зк.ул. ... КО ..., као и права своине са 1/2 идеалних делова – дела зграде и зграде на кп... у улици ..., угао ул. ..., описано у А листу као зк. тело II, те право коришћења 1/2 идеалног дела кп... земљиште без зграде површине 3 ара 05,20 м², описано у А листу као ЗК тело I, уписано у зк. ул. ... КО ... За наследнике на целокупној заоставштини иза покојне ДД по основу закона и међусобног споразума, оглашени су унука оставиле по преминулом сестрићу ММ, ЛЛ, која је према наведеном решењу наследила непокретност уписану у зк. ул. ... КО ..., прапраунук оставиле по преминулом праунику ААЂ, ВВ на 1/2 идеалног дела непокретности уписаних у зк. ул. ... КО ... и прапраунук оставиле по преминулом унуку ААЕ, ГГ на 1/2 идеалног дела непокретности уписаних у зк. ул. ... КО ... Према образложењу решења О 1531/07 од 09.07.2007. године у поступку је утврђено да је покојна ДД, бивша из ... преминула 04.03.1951. године без тестаментa, а од сродника која полажу право на наслеђе по закону оставила праунуке по преминулом брату ..., по преминулом братанцу ..., по преминулом унуку ..., по преминулом праунику ..., ВВ и ГГ и унуку по преминулој сестри ЈЈ, по преминулом сестрићу ММ, ЛЛ. У том поступку, на рочшту одржаном 09.07.2007. године пред Другим општинским судом у Београду унука оставиле ЛЛ и прауници оставиле ВВ и ГГ постигли су споразум о деоби

заоставштине. Ово решење постало је правноснажно дана 20.09.2007. године.

Током поступка међу странкама није било спорно да је првобитна тужилца ЉЉ рођена сестра ЛЛ која је мајка тужене ББ и да је њихово раније презиме било ... (... и ...). ЛЛ, рођена ..., преминула је 26.02.2014. године. Решењем Првог основног суда у Београду О 2622/14 од 07.07.2014. године за јединог законског наследника оставиље, покојне ЛЛ на катастарској парцели ... подброј 1, број зграде 1 ..., земљиште под зградом и другим објектом, површине 24 м², број зграде 2 ..., земљиште под зградом и другим објектом површине 24 м², број зграде 3 ..., земљиште под делом зграде површине 21, број зграде 4 ..., земљиште уз зграду и другим објектима површине 3 ара 16 м², као и право сусвојине са 1/2 идеаних делова породичне стамбене зграде, број зграде 1 ... и породичне стамбене зграде – део број зграде 2 ...на катастарској парцели ... подброј 1 уписано у лист непокретности ... КО ... као и на новчаним средствима на рачуну код Комерцијалне банке а.д. Београд, и Банка Поштанска штедионица а.д. Београд по законском основу наслеђивања оглашена је овде тужена ББ.

Из уверења РГЗ Службе за катастар непокретности Савски венац од 29.09.2022. године произилази да су парцеле број ... и ... КО ... које су чиниле заоставштину правног прехтодника странака, сада покојне ДД су у међувремену добиле нов број, тако да катастарској парцели ... КО ... старог премера одговара парцела број ... КО ... новог премера, док катастарској парцели ... КО ... старог премера одговара парцела ... КО ... новог премера. Првостепени суд је имао у виду да је у изреци решења о наслеђивању Другог среског суда за Град Београд О 193/51 од 19.09.1952. године наведено да су оставштину оставиље чиниле парцеле ... и ... уместо броја ... и ... КО ..., међутим из образложења наведеног решења јасно следи да су у питању парцеле број ... и ... уписана у ЗКУЛ ... КО ... и ЗКУЛ ... КО ..., а међу странкама није била спорна идентификација непокретности које су предмет овог спора због чега је првостепени суд закључио да је дошло до техничке грешке приликом писања бројева у наведеном решењу односно да се ради о очигледној омашци која се може исправити у свако доба.

У време подношења тужбе у листу непокретности број ... КО ... на парцели број ... као носилац права коришћења на земљишту у Б листу били су уписани ЛЛ као носилац права својине и ААЖ као носилац права коришћења са заједничким обимом удела. Земљиште у статусу градског грађевинског земљишта. У В листу – први део, као носилац права својине на објекту под бројем 1 (породична стамбена зграда), као и на објекту под бројем 2 (породична стамбена зграда) у улици ..., били су уписани ЛЛ и ААЗ са уделима од по 1/2 идеалних делова. Такође, у листу непокретности број ... КО ... на парцели број ... као носиоци права коришћења на земљишту у Б листу били су уписани ГГ, ВВ, ААЖ и ААЗ са уделима од по 1/4 и обликом својине-државна, земљиште у статусу градског грађевинског земљишта. У В листу – први део, као носилац права својине на објекту под бројем 1 (остале зграде-део), као и на објекту под бројем 2 (помоћна зграда) у улици ..., били су уписани ГГ, ААЗ, ВВ и ААЖ са уделима од по 1/4 идеалних делова.

У току поступка дошло је до примене носилаца права својине на

непокретностима на парцелама ... и ..., па је увидом у јавно доступне податке из катастра непокретности КО ... утврђено да су у време пресуђења на парцели број ... КО ... као носиоци права својине на земљишту уписани овде тужена ББ и ААЗ са по 1/2 идеалних делова права својине. Земљиште у статусу градског грађевинског земљишта. У Б листу – први део као носилац права својине на објекту под бројем 1 (породична стамбена зграда), као и на објекту под бројем 2 (породична стамбена зграда у улици ...) уписани су ББ и ААЗ са уделима од по 1/2. На катастарској парцели број ... као носиоци права својине на земљишту у Б листу уписани су ВВ и ААЗ са уделима од по 2/4 (што одговара уделу од по 1/2 идеалних делова). Земљиште у статусу градског грађевинског земљишта. У В листу – први део, као носилац права својине на објекту под бројем 1 (остале зграде-део), као и на објекту под бројем 2 (помоћна зграда) у улици ... уписани су ВВ и ААЗ такође са уделима од по 2/4.

Како је у току првостепеног поступка утврђено је да је по основу правноснажног решења о наслеђивању Другог среског суда за град Београд О 193/51 од 19.09.1952. године, које је постало правноснажно 25.11.1968. године, правни претходник тужиље АА, уједно првобитна тужилја ЉЉ, раније ..., учествовала у поступку расправљања заоставштине иза покојне ДД, да је по законском основу наслеђивања оглашена за наследника на спорним непокретностима са уделом од 1/108, те је у овом оставинском поступку учествовала и правни претходник тужене ББ, сада покојна ЈЈ, која је уједно и рођена сестра првобитне тужиље ЉЉ, као и правни претходник овде тужилаца ВВ и ГГ, ..., који је оглашен за наследника са уделом од 1/12 целокупне заоставштине, првостепени суд је нашао да је ЉЉ свој сувласнички удео од 1/108 на једној половини непокретности у улици ... стекла у тренутку смрти оставиле по самом закону, јер стицање својине наслеђивањем представља оригинаран начин стицања својине, те за разлику од деривативног стицања упис права у јавним књигама није конститативног елемент права стицања својине, већ има декларативан карактер. Без обзира на околност да је у конкретном случају ЉЉ по самом закону постала власник са уделом од 1/108 на непокретностима које су чиниле заоставштину пок. ДД, ова чињеница није уписана у јавним књигама јер ни првобитна тужилја .., раније ..., нити остали наследници нису по окончању оставинског поступка, а на основу правноснажног решења о наслеђивању, своје право уписали у надлежни катастар непокретности чиме би ова чињеница уписа произвела дејства према свим трећим лицима.

Захваљујући овој околности ЈЈ, раније ..., као и тужени ВВ и ГГ (као правни следбеници наследног учесника ... и прапрауници оставиле ДД, по преминулом брату ..., по преминулом братанцу ..., по преминулом унуку ..., по преминулом прауку ААЕ), су противно начелу савесности и поштења, покренули нови оставински поступак иза оставиле ДД, готово 40 година након правноснажног окончања првог оставинског поступка О 193/51 и у том поступку су решењем Другог општинског суда у Београду О 1531/107 од 09.07.2007. године оглашени за једине законске наследнике на целокупној заоставштини оставиле, а по основу међусобног споразума (правном претходнику тужене ББ, сада покојној ЈЈ је у својину припала 1/2 парцеле ... КО ..., као и 1/2 објекта на парцели, док је туженима ВВ и ГГ припала 1/2 парцеле ... са 1/2 објеката на тој парцели). Потом су на основу наведеног решења које је оглашено правноснажним 20.08.2007. године, ова лица уписана као титулари права својине на спорним непокретностима. Како је правни претходник тужиље своје право стекао решењем о наслеђивању из 1952. године, које је постало правноснажно 25.11.1968.

године, то је првостепени суд, применом одредби члана 18 Устава ФНРЈ, те члана 242, 135, 144 Закона о наслеђивању (“Службени лист ФНРЈ” број 20/55) који се на ово решење о наслеђивању имају применити, те члана 20 став 1 Закона о основама својинскоправних односа закључио да је тужбени захтев тужиље у целости основан.

Ценећи правни интерес тужиље и њеног правног претходника да тужбом у парничном поступку тражи утврђење права својине на спорним непокретностима, без обзира на чињеницу што је правноснажним решењем о наслеђивању Другог среског суда за град Београд О 193/51 од 09.09.1952. године правни претходник тужиља покојна ЉЉ (тада ...) оглашена за једног од наследника на заоставштини покојне ДД и то са уделом од 1/108 идеалних делова заоставштине, а због тога што су се у међувремену у катастру непокретности као искључиви власници имовине која је представљала заоставшћину покојне ДД уписани тужени, а на основу накнадно донетог решења о наслеђивању Другог општинског суда у Београду, због чега ни првобитна тужиља ЉЉ, ни тужиља АА, нису могле бити уписане на основу решења из 1952. године. Истовремено, тужени су у току целог поступка тужили, као и њеном правном претходнику, оспоравали право својине на непокретностима које је ЉЉ наследила према решењу из 1952. године, те је подношење тужбе за утврђење права својине и доношење пресуде која би представљала основ за упис у катастар непокретности, једини начин да се тужиља у јавним књигама упише као титулар права својине.

Првостепени суд је ценио истакнути приговор застарелости, па је нашао да је исти неоснован јер се не ради о наследноправном већ о својинскоправном захтеву. Првобитна тужиља ЉЉ је учествовала у поступку расправљања заоставштине иза покојне ДД који је вођен пред тадашњим Другим среским судом за град Београд и у том поступку се прихватила наслеђа по закону и оглашена за једног од законских наследника, због чега нема места примени одредбе члана 144 раније важећег Закона о наслеђивању (“Службени лист ФНРЈ” број 20/55), због тога што се рокови који су прописани овим законом односе на случај када се подноси тужба са наследноправним захтевом кад законски наследник који није учествовао у оставинском поступку, што овде није случај, због чега је приговор застарелости оцењен као неоснован.

Полазећи од правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, које се наводима жалбе тужених не доводи у сумњу, правилно је првостепени суд поступио кад је нашао да је тужбени захтев тужиље у целости основан.

Првостепени суд је правилно оценио неоснованим наводе тужене ББ да је на основу државине дуже од 60 година одржајем стекла право на спорним непокретностима заједно са својим правним претходником ЛЛ, стога што правни претходник тужиље ЛЛ није била савестан држалац, будући да је учествовала у поступку расправљања заоставштине иза покојне ДД пред тадашњим Другим среским судом за град Београд у поступку О 193/51 и несумњиво јој је било познато да постоје и други наследници и ко су они, а ипак је у касније вођеном поступку пред Другим општинским судом у Београду навела да су једини законски наследници покојне ДД она, те ВВ и ГГ. Стога, како ЛЛ није била савестан држалац као правни претходник тужене ББ, то ни тужена ББ, као законски наследник своје мајке, није могла да стекне право својине на спорном делу предметне непокретности у смислу члана 28 Закона о основама својинскоправних односа.

Истовремено, како ВВ и ГГ нису у току првостепеног поступка тврдили да су по истом основу тј. одржајем стекли право својине на спорним непокретностима, нити у списима постоје докази и подаци о томе да ли су били у државини спорних непокретности пре доношења другог решења о наслеђивању од 09.07.2007. године, па се на ове околности не могу са успехом позивати у жалби.

Супротно наводима жалбе првотужене, у првостепеном поступку је на несумњив начин утврђено да је првобитна тужила ЉЉ била у сродству са покојном ЛЛ, правним претходником првотужене, а обе у сродству са покојном ДД као оставиљом, што је учињено и неспорним у току трајања првостепеног поступка, па је правилно првостепени суд утврдио да је њихово раније презиме било ... – ЉЉ и ЛЛ.

Неосновани су наводи првотужене да постоји непотпуна пасивна легитимација, односно да је тужбом требало обухватити све сувласнике непокретности на којима се у поступку расправља о праву својине, с обзиром, а како то правилно закључује првостепени суд, да се овим затхевом не дира у права осталих сувласника, односно да се суд креће у границама решења о наслеђивању из 1952. године и имовине која је била предмет наслеђивања иза покојне ДД као правног претходника свих парничних странака у овом поступку.

Тужила АА је активно легитимисана у овој правној ствари. Наиме, а како то правилно закључује и првостепени суд, правни претходник тужиле АА, сада покојна ЉЉ је у тренутку смрти оставиле, покојне ДД, дана 04.03.1951. године постала њен наследник, наслеђени део заоставштине прелази у тренутку смрти оставиоца у наследникову имовину, па је по истом основу и садашња тужила АА, као једини законски наследник своје мајке, првобитне тужиле ЉЉ, у тренутку њене смрти стекла право својине на имовини које је представљала заоставштину њене сада покојне мајке, јер нема доказа да је ЉЉ за живота имовну коју је наследила од ДД отуђила, односно пренела на друго лице. Стога, и са становишта Апелационог суда није од утицаја на правилност одлуке околност да решењем о наслеђивању иза покојне ЉЉ нису обухваћене непокретности које су предмет овог спора.

Такође, супротно наводима жалбе првотужене, предметне непокретности нису ушле у заоставштину иза покојне ЉЉ јер су се у надлежном регистру непокретности водиле на тужене у овом спору, па нису могле бити предмет расправљања по смрти првобитне тужиле.

Неосновани су наводи жалбе првотужене да у току поступка није утврђено да ли је њена мајка учествовала у доношењу решења о наслеђивању из 1952. године, код околности да је иза истог лица 2007. године поново покренула оставински поступак и у њему није пријавила своју рођену сестру, која са њом наслеђује пок. ДД у истом наследном реду, већ само правне следбенике покојног ...

Супротно наводима жалбе друго и трећетуженог, чињеница да трећетужени у тренутку закључења главне расправе није био уписан као власник предметних непокретности око којих се води овај поступак, да због тога није пасивно легитимисан у овој правној ствари, закључак овог суда као другостепеног је да је првостепени суд правилно одлучио и у односу на трећетуженог, те да није дошло до битне повреде

одредаба парничног поступка која би утицала на доношење законите и правилне пресуде, с обзиром да је, како то правилно наводи првостепени суд, чланом 204 ЗПП прописано да, ако странка отуђи право или ствар о коме тече парница то не спречава да се парница међу истим странкама доврши, посебно имајући у виду да је током целог поступка трећетужени спорио тужбу коју је против њега поднела тужила.

Без утицаја на другачију одлуку је чињеница што се у изреци пресуде не види правни основ стицања сувласничког удела на спорним непокретностима, с обзиром да то није обавезан део образложења пресуде, а правни је основ детаљно образложен у разлозима побиијане пресуде.

Такође, без утицаја на другачију одлуку је и питање да ли су тужени другог и трећег реда знали или могли знати за постојање првобитног оставинског решења из 1952. године, с обзиром да они оставинским решењем нису могли да стекну више права него што их је имао њихов правни претходник ...

Правилно је првостепени суд оценио приговор застарелости који су истакли тужени, те је оценио да је исти неоснован с обзиром да се овде не ради о наследноправном, већ о имовинскоправном, тачније стварноправном захтеву.

Супротно наводима тужене првог реда, то што је суд пропустио да изведе све доказе који су одређени на припремном рочишту не представља повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 1 ЗПП, јер није била од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Приликом доношења другостепене одлуке Апелациони суд је имао у виду и остале жалбене наводе али их није посебно образлагао налазећи да нису од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари.

Поврђена је и одлука о трошковима поступка с обзиром да је иста донета правилном применом члана 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку, имајући у виду успех тужиле у спору, према важећој АТ и ТТ у време пресуђења.

Са изложеног Апелациони суд је на основу одредаба члана 390 у вези са чланом 401 тачка 2 истог закона одлучио као у ставу првом изреке.

Имајући у виду исход жалбеног поступка, одбијен је захтев друго и треће тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка, с обзиром да у жалбеном поступку нису успели, па је на основу одредбе из члана 165 став 1 одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Драгана Марчетић,ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице

Јасмина Ђокић